

Skýrsla um vinnuna í Hallormsstöðaskógi árið 1917.

Skógurinn: Grisjun gefur verið haldið áfram á sömu svæðum og 1916. Mest hefur verið grisjað í Hólunum neðan við bæinn. Einnig í Bartinum áframhald á svæðinu fyrir ofan Langasand, skammt frá Fljótinu. Í Suburskóginum hefur verið grisjað milli Króklæks og Atlavíkur, ofan við alfaravegin, þar var byrjað að grisja í fyrra. Þá hefur verið grisjað va 50 hestb. fyrir sunnan Atlavíkurlæk í Vörðuhrauninu. Raftaviður hefur verið höggvin í Hólunum, fram og upp af Ormsstöðum. Um tölu hestburða af hris og raftavið, sem höggvin hefur verið á þessu ári vísast til skýrslu þeirrar er fylgir.

Girðingin þurfti mikilla viðgerða á s.l. ári og var gert við hana undir eins og snjó leysti. Það kemur æ betur í ljós að girðingi fyrir ofan skóginn hefði átt að liggja neðar í fjallsbláðinni. Hún hefði þá orðið fyrir miklu minni afbllum af snjóþyngslum. Þyrfti að færa girðinguna veðar og lengja við hana svo álmurnar ná saman aðf utan og framan. Yrði þá byggt fyrir ágang fénaðar að sumarlagi, sem nú verður ekki komist hjá, en það veldur óþægindum fyrir þá sem eiga að passa skóginn, enda þótt sumarbeit fénaðar geri ekki skóginum nein teljandi spjöll.

Fræ spratt ekkert á skóginum í sumar, enda var verið kalt mjög og héldust kuldar allt fram í júlí. Síðustu 3 árin 1915-1916 og 1917 hefur skógurinn ekki borið fræ. Á árunum 1909-1917 hefur frævöxtur verið á þessa leið:

1909 var mjög mikið fræ, hitasumar.

1910 lítið fræ, sumaríð kalt.

1911 töluvert fræ, meira en 1910.

1912 lítill frævöxtur.

1913 mikill frævöxtur.

1914 mesth frævöxtur síðan 1909.

1915 ekkert fræ, kuldasumar, mæðkur í skóginum.

1916 ekkert fræ. Veðrið mjög kalt og þurrt, mikill mæðkur.

1917 ekkert fræ. Veðrið kalt, mæðkur í skóginum, en þó minni en 1918-1916.

Á þessum 9 árum hafa 3 árin verið góð fræár. 1 árið í meðallagi, 2 árið lítill frævöxtur og 3 árið ekkert.

Reyniviðarfræ óx dálítið í sumar hér í skóginum og varð full þroska. Var safnað ca. 3 pundum af því.

Maðkur var í skóginum í sumar, en mikið minni en í fyrra. Er þetta þriðja maðkasumaríð í Hallormsstabaskógi. Mestur var maðkurinn í fyrra 1916, enda var þá ársvöxturinn mjög lítill nema á ungvíði, á því var enginn maðkur. Nú s.l. sumar var hinsvegar framför á skóginum í meðallagi. Þegar kom fram yfir miðjan júlí náði skógurinn sér gerlega og fór mikið fram úr því, þar til ótíð skall á um 10 ágúst. Yfirleitt má segja að skógurinn hafi ekkert verulegt tjón beðið þessi 3 ár sem maðkurinn hefur herjað hér. Hann má heita óskemmdur og með fullum lífsprótti eftir þá viðureign. Árin 1915 og 1916 voru þó mjög mikið af skógarmaðkinum, svo ætla mátti að hann hefði náð hæsta stigi 1916.

Það má segja að skóginum fari mjög vel fram, þó nokkuð minna eðlilega í slíkur ársferði nú seinustu 3 árin. Útbreyðslu hans í skógausu svæðin miðar jafnt og stöðugt vel áfram. Þess verður ekki langt að bíða að hann klæði fjallshlíðina hér fyrir ofan bæinn, sem skógaus var að heita mátti fyrir 12-15 árum.

Græðireiturinn: Sáð var 5 kg. af reyniviðarfræi. Birkifræ úr Örafum kom of seint til þess að hægt væri að sá því í vor og geymist það til næsta vors. Plöntur sem senda átti til Reykjavíkur í maí eftir fyrirmælum skógræktarstjóra, var ekki hægt að senda vegna þess að klaka leysti ekki svo hægt væri að taka upp plöntur fyrir en um 25. maí.

Dreift (prikað) var 7.200 birkiplöntum 3/o -4/o
 3.040 reyniviðarplöntum 3/o
 400 ribsstiklingum
 220 víðistiklingum
 360 lævirkjapl. endurdreift.

Framför á birki og Lævirkja og reynivið var allgóð. Reyniviðarfræ sem sáð var í fyrra kom upp í vor, en kom mjög strjálft upp í beðunum og voru plönturnar fremur kirkingslegar. Í útbreiðslubeðin og fræbeðin var borinn áburður.

Lævirkjaplöntur sem dreift var 1915 höfðu sumar kalíð í toppinu en náðu sér furðulega aftur. Endurnýjunarkraftur hans virðist gera hann líklegan til að standast áföll af vondu ársferði.

Vorið var mjög kalt og votviðrasamt, eins og fyrr segir. En í júlímánuði komu miklir hitar og vætur og fór þá plöntunum vel fram, en um 10 ágúst gekki í kulda og votviðratíð sem hélst allt sumaríð því nær óslitið. Vætur voru því nógar svo sjaldan þurfti að vökva.

Láttnar voru út úr græðireitnum:

Víðfr	490	stk.
Lævirki	122	-
Birki	770	-
Ribs	80	-
Reynir	25	-
Aðrar teg.	50	-
Samtals:	1.537	stk.

Byggingar: Settur nýr gluggi í eldhúsið ó baðstofunni. Kittaðir gluggar á Hallormsstað og Ormsstöðum og olíuborin gólf í timburhúsunum. Ýmsar smálagfæringar gerðar.

Eftirlitsferðir fór ég engar á árinu. Tíðarferðir í haust, eftir að ég meðtók fyrirsmáli skógræktarstjóra um ferðalög, var svo vont að ég taldi ekki gerlegt að takast langferð á hendur. Í enduðum september voru fjöll orðin lítt fær með hesta og stöðugt úrfelli allan októbermánuð.

Hér í Héraðinu álit ég ekki brýna þörf á að fara um, þar sem ég hafði víðast farið þar um í fyrra.

Hallormsstað 16. janúar 1918,
Guttormur Pálsson.